

varetage sit Tarv. Til Oplysning herom finder, for saa vidt fornødent, en mundtlig Forhandling Sted, hvorunder Parterne efter kortelig at have fremstillet, hvorom Sagen drejer sig, angive, hvorvidt de agte at føre Bevis, og i bekræftende Fald for hvad og paa hvilken Maade.

§ 330.

I det i forrige Paragraf omhandlede Retsmøde træffer vedkommende Underret derhos efter Begæring Bestemmelse om Indkaldelse af Parterne til personlig Afhøring i Henhold til § 279 samt, for saa vidt Udsættelse til Bevisførelse er tilstaaet, om Indkaldelse af de Vidner, der bo eller opholde sig i den paagældende Underretskreds, om Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd til Foretagelse af Syns- eller Skønsforretninger, der skulle foregaa i Underretskredsen, samt om det skal paalægges Modparten eller Trediemænd at fremkomme med Dokumenter m. m.

Skal personlig Afhøring af Parterne i Henhold til § 279 finde Sted, kan Retten bestemme, at Parternes Afhøring skal foregaa, forinden Bestemmelse tages om Indkaldelse af Vidner eller Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa saavel før som senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis den, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, finder det hensigtsmæssigt, kan den kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet. Naar den Omstændighed, som ønskes bevist, skønnes at være uden Betydning for Sagen, eller naar Modparten under Skriftvekslingen har erkendt den eller til Retsbogen erklærer ikke at ville benægte den, tilstedes Bevisførelse ikke.

Parterne kunne ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 331.

Vidneførsel, der skal tjene til Oplysning i en borgerlig Sag, kan i Reglen først foregaa, naar denne Sag er anlagt, jfr. § 256. Naar paagældende Part staar i Fare for at miste sit Bevis eller i øvrigt gør det sandsynligt, at han har særlig Interesse i, at Beviset optages tidligere, kan han dog begære, at Vidneførselen foregaaer forinden.

Vidneførsel indledes med, at vedkommende Part indgiver skriftlig Begæring herom til Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor. Saafremt Vidneforklaringen er bestemt til Brug under en Søsag, tiltrædes denne Ret udenfor København af to søkyndige Medlemmer; i København træder Sø- og Handelsretten i den almindelige Underrets Sted. Begæringen skal indeholde Angivelse af den Sag, i Anledning af hvilken, og af den Person, mod hvem Vidneførslen skal foregaa, Opgivelse af det, hvorfor Bevis søges tilvejebragt, og af Vidnernes Navne m. v., samt Angivelse af de Omstændigheder, som skulle berettigge til Vidneførslen. Retten kan paalægge Parten yderligere at oplyse Rigtigheden af sine Anbringender. Den træffer derefter i eller udenfor et Retsmøde Bestemmelse, om Vidneførslen kan tilstedes. Nægtes dette, kan Parten inden en Uge iværksætte Kære herover til højere Ret.

§ 332.

Begæring om Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd indgives til Underretten paa det Sted, hvor Genstanden for Syns- eller Skønsforretningen befinder sig. Angaar Syns- eller Skønsforretningen ikke nogen legemlig Genstand, indgives Begæringen til den i § 316 omhandlede Underret eller, for saa vidt Sag endnu ikke er tingfæstet, til Underretten paa Modpartens Hjemsted.